

Oponentský posudek bakalářské práce Lucie Havlíkové

Témata ve *Dvanácti povídkách o poutnících* Garcíi Márqueze

García Márquez je u nás znám především jako romanopisec; neméně důležitou složkou jeho rozsáhlého díla jsou však povídky.

Doce cuentos peregrinos představuje dvanáct ne příliš rozsáhlých textů, které po mnoha peripetiích a téměř dvaceti letech zůstaly z původních šedesáti čtyř námětů, které spojovalo téma „co se Latinoameričanům přihodilo v Evropě“.

Lucie Havlíková si stanovila jako cíl bakalářské práce stanovit a analyzovat základní témata povídek, a to „Latinoameričané v Evropě“, „Magický realismus“ a „Smrt“.

Nejprve nabízí stručný životopis autora a definuje termín téma; vzhledem k tomu, že jde o stěžejní pojem této práce, očekávala bych zevrubnější pojednání a především jasnější vymezení vůči termínu motiv – neboť motivům se autorka tolik věnovat nechce.

Přínosné jsou poznámky o hispanoamerické povídce, důraz je kladen především na fantastickou povídku; není to však rozhodně jediný typ, se kterým se v hispanoamerické tradici setkáváme a je otázkou, jestli García Márquez píše fantastické povídky – to není v práci řečeno.

Co se týče tří analyzovaných témat, autorka dokládá, že jde o první dílo, které García Márquez zasazuje do Evropy a na mnoha úryvcích ukazuje, jak Latinoameričané přinášejí do Starého světa jiný pohled, jinou víru, a proto mnohdy narážejí na nepochopení. Navíc je tam často zastihne smrt – další téma, které se ve většině povídek v různých podobách objevuje.

Otazníky dle mého vzbuzuje třetí téma: magický realismus. Jedná se o téma? Není to spíše způsob nahlížení a popisování reality, navíc – jak víme – velmi těžko definovatelný? A jsou tedy povídky fantastické či „magicko-realistické“?

Pojednání o magickém realismu jako o jednom z témat knihy považuji za neadekvátní a navíc v textu práce není jasně vysvětlené a vymezené. Tak například na str. 36 se dozvídáme, že „jen stěží můžeme ucítit závan fantastična...“, dále „že neskutečno, nereálno, ani postavy nebo zážitky z fantastických dimenzí netvoří základ *Dvanácti povídek o poutnících*, jak jsme u autora zvyklí z předchozích děl“ (nezapomínejme, že ani předchozí díla tyto prvky vždy neobsahují.) Autorka dochází k závěru, že jediná povídka, která zcela koresponduje s fantastickým světem magického realismu je „Světlo je jako voda“ (str. 40). Proč? A je-li tomu tak, proč je tedy magický realismus jedním ze tří stěžejních témat?

Chápeme-li magický realismus jako ono - u Garcíi Márqueze tak časté - hyperbolické popsání skutečnosti, pak jsou jeho prvky přítomny v téměř všech povídkách, ovšem ne jako téma – to naopak různá témata jsou tímto způsobem zpracována.

Lucie Havlíková zvolila zajímavé téma a prokázala schopnost pracovat se sekundární literaturou, chybí však závěr (to, co je uvedeno v kapitole „závěr“ s pojednávaným dílem nesouvisí), ve kterém by autorka obhájila své teze a vysvětlila, k čemu v práci dospěla.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Mgr. Dora Poláková PhD.